

Czas nas uczy pogody – Grażyna Łobaszewska

Widziałam wiatr o siwych włosach,
Roznosił spokój wśród pól,
W ciepłe babie lato kości grzał
A innym razem lasy kosił,
Spadał ostrzem z gór,
Młody był, Bogiem był i gnał
Wolny tak

Wiele dni, wiele lat, czas nas uczy pogody,
Zapłacze drogi, pomyli prawdy,
Nim zboże oddzieli od trawy
Bronisz się, siejesz wiatr,
Myślisz jestem tak młody,
Czas nas uczy pogody,
Tak od lat, tak od lat

Ilu ludzi czas wyleczył z ran,
Zamienił w spokój burze krwi,
Pewnie kiedyś tam, pod jesień tak,
Też czoło wypogodzi i wygładzi brwi

Widziałam dni w muzeach sennych,
O wnętrzach zimnych jak mrok,
Starsi ludzie w rogach wielkich sal
Księgi pięknych myśli pełne,
Pokrył gruby kurz,
Herbaty smak, kapci miękkich szum,
Spokój serc

Wiele dni, wiele lat, czas nas uczy pogody,
Zapłacze drogi, pomyli prawdy,
Nim zboże oddzieli od trawy
Bronisz się, siejesz wiatr,
Myślisz jestem tak młody,
Czas nas uczy pogody,
Tak od lat, tak od lat

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych